

Poulina Slættanes:

21. DESEMBER VERÐUR ALDRIN GLOYMDUR

- Man heldur at alt skal ganga, sum man hevur ætlað, men alt broyttist fullkomiliga henda dagin. Tað sigur Poulina Slættanes í Havn, ið saman við familjuni var í tí eina bussinum, sum var partur av ferðsluvanlukkuni undir Valaknúkum fyri tretivu árum síðani.

HALLUR AV RANA

Sunnudagurin 21. desember 1986 eigur sitt pláss í søgubókunum sum ein tungur dagur í ferðslusøguni hjá føroysku tjóðini. Henda dagin lótu trý fólk lív í einari ferðsluvanlukkuni á Skálafjørðinum, tá tveir bussar rendu saman undir Valaknúkum.

Vanlukkan hendi stutt áðrenn døgurða, tá tveir bussar hjá Bygdaleiðum møttust undir Valaknúkum, ið er nærhendis innkoyringina til Skálabotn.

Miðlarnir skrivaðu tá, at bæði veðrið og útsýnið var gott henda dagin, men at vegurin var ov smalur til, at tveir bussar kundu mótast.

Avleiðingin var, at báðir bussarnir fóru út av vegnum, har tann eini á norðurgangandi leiðini, bóлтаði oman í fjørna.

Tríggjar kvinnur, systrarnar Sigrid Winthereig, 69 ár, og Elseba Jacobsen, 74 ár og Milly Kristina Hansen, 62 ár, doyðu í vanlukkuni, meðan níggju fólk vórðu flutt á Landssjúkrahúsið.

Var á veg til Klaksvíkar

Millum teirra, ið var við bussinum henda vanlukkudag var Poulina

Slættanes, ið er ættað úr Klaksvík, men hevur verið búsetandi í Havn í mong ár.

Sum hjá teim flestu, so hevði Poulina Slættanes brúkt teir síðstu dagarnar frammanundan jólum at gera klárt til høgtíðina. Nú var hon saman við manninum og tveimum børnum á veg til Klaksvíkar við jólagávum til familju og vinir.

- Eg minnst væl dagin. Vit skuldu bara ein sunnudagstur norð til Klaksvíkar við jólagávum. Bygdaleiðir hevði ikki verið til leingi tá, og vit høvdu hug at royna leiðina til Klaksvíkar, sigur hon og leggur aftrat.

- Tað var tíðliga ein sunnurmorgun, og vit skuldu suður aftur um kvøldið. Á veg til bussin, ið koyrði frá AUTO, fór eg inn í Nonnuskúlan, har eg arbeiddi, eftir nissuklæðum, ið eg ætlaði at lata meg í umborð á Ternuni. Systkini í Klaksvík áttu smá børn tá, so eg skuldi koma gangandi av Ternuni sum jólamaður, sigur Poulina Slættanes og skoytir uppí.

- Man heldur, at alt skal ganga, sum man hevur ætlað, men man fekk annað at siggja.

Klokkan var hálvgum ellivu, tá Poulina Slættanes og familja fóru upp í bussin uttanfyri AUTO í Havn. Vakurt var veðrið, sólin sá,

so hetta kundi ikki vera vakrari. Ferðin norðureftir gekk væl, og stutt undan døgurða var bussurin komin inn á Skálafjørðin. Tá er tað, at vanlukkan hendir.

- Vit motta bussinum, ið kemur úr Runavík. Hvørgin koyrði skjótt, teir bara líka bóru við hvønn annan.

Bussurin, ið kom úr Runavík, fór niðan av vegnum, meðan tann vit vóru í, fór bóltandi út av og heilt oman móti sjóvarmálanum. Har skuldi ikki nógv til aftrat. Um hann bara var eitt sindur tyngri, so høvdu vit farið á bláman, greiðir Poulina Slættanes frá.

Var í sjokk

Hóast Poulina minnst væl flestu hendingarnar henda dagin, so minnst hon ikki nógv frá sjálvari vanlukkuni.

- Tá ein slík vanlukka hendir, veit man, at nakað er hent, sum ikki eigur at henda. Men man fangar ikki, hvat tað er, fyrr enn man sær, at man er tveitt út gjøgnum ein av bussrútnum og bløðir illa. Tá man bóltar fyra ferðir runt, fer alt vit og skil í sentrifugalkraftini, sigur Poulina.

Eingi trygdarbeltir vóru í bussinum tá í tíðini, so eingi av ferðafólkunum vóru ibundin. Tað elvdi til, at fleiri av ferðafólkunum, harímillum Poulina, vórðu slongd úr bussinum, tá hann fór á rull oman í glerstoyttu fjørna.

Tað var eftir, at hon varð slongd úr bussinum, at vitið rann á aftur, nevnrir Poulina.

- Eg var í sjokk, og tað elvdi til kuldaskjálvtu og vætutør. Eg visti ikki, hvar nakar annar var. Men tað gekk ikki long tíð, so sansaði eg, at maður og sonur eisini vóru har. Annar teirra varð eisini slongdur út úr bussinum, greiðir Poulina Slættanes frá.

Dóttirin, Súsanna, var tó ikki líka heppin sum restin av familjuni.